

2. **Неустроев В. П.** Готхольд Эфраим Лессинг / В. П. Неустроев // История зарубежной литературы XVIII в. – М., 1987. – С. 306–322.
3. **Фридлиндер Г.** Лессинг. Очерк творчества / Г. Фридлиндер. – М., 1957. – 239 с.
4. **Liebchen W.** Die drei Prinzipien der Fabeln / W. Liebchen // Wilfried Liebchen. Die Fadel. Das Vergnügen der Erkenntnis. – Rhon-Grabfeld / Kiliansho, 1990. – S. 119–128.
5. **Markschies H. L.** Fabel / H. Markschies // Reallexikon der deutschen Literaturgeschichte. – Berlin, 1958. – S. 433–439.
6. **Reinhard D.** Lessing / D. Reinhard // Ditmar Reingard. Die Fabel. – Padeborn, 1988. – S. 102–104.

Надійшла до редколегії 08.12.10.

УДК 811.161.2'373.43

Г. М. Вокальчук

Рівненський державний гуманітарний університет

УКРАЇНСЬКА ІНДИВІДУАЛЬНО-АВТОРСЬКА НЕОГРАФІЯ: СТАН І ПЕРСПЕКТИВИ

Проаналізовано стан і перспективи української індивідуально-авторської неографії. Визначено наукову цінність лексикографічної фіксації авторських новотворів із погляду теорії номінації, деривації, психолінгвістики. Схарактеризовано особливості лексикографічного опису новотворів. Проаналізовано результати роботи лексикографічної лабораторії «Острозький неограф» Національного університету «Острозька академія».

Ключові слова: лексикографія, індивідуально-авторська неографія, авторський лексичний новотвір, українська поезія XX ст.

Проанализированы состояние и перспективы украинской индивидуально-авторской неографии. Определена научная ценность лексикографической фиксации авторских новообразований в аспекте теории номинации, деривации, психолингвистики. Охарактеризованы особенности лексикографической репрезентации новообразований. Проанализированы результаты работы лексикографической лаборатории «Острожский неограф» Национального университета «Острожская академия».

Ключевые слова: лексикография, индивидуально-авторская неография, авторское лексическое новообразование, украинская поэзия XX в.

The state and prospects of Ukrainian individual-author's neography have been analyzed. The scientific value of lexicographical fixation of author's neolexemes from the point of view of the theory of nomination, derivation and psycholinguistics has been defined. The peculiarities of lexicographical description of lexical innovations have been characterized. The results of the work of lexicographical laboratory "Ostroh Neographer" of Ostroh Academy National University have been analyzed.

Keywords: lexicography, individual-author's neography, author's lexical innovation, Ukrainian poetry of the XX century.

В українській письменницькій лексикографії авторська неологічна лексика здавна фіксувалася в словниках мови письменників. Однак фактично до 70-х рр. XX ст. не було створено спеціальних словників АЛН із належним чином опрацьованим теоретичним підґрунтям для наукового опису й систематизації специфічного лексичного матеріалу. Поступове нагромадження та різноаспектний лексикографічний опис неологічної лексики в загальномовних словниках закономірно призвели до необхідності виокремлення самостійної галузі словництва, що перебуває на перетині двох лексикографічних напрямів – письменницької лексикографії та неографії. Це – індивідуально-авторська неографія, що має власний об'єкт наукового дослідження (мову художніх творів) і предмет наукового

опису – авторський лексичний новотвір (АЛН). Окремі аспекти аналізу розвитку вітчизняної неографії подано в працях Є. А. Карпіловської, О. А. Стишова, Ж. В. Колоїз, Д. Мазурик та інших фахівців. **Метою** пропонованої статті є спроба аналізу стану й накреслення перспектив сучасної української індивідуально-авторської неографії, обґрунтування актуальності лексикографічної фіксації авторських поетичних новотворів, опис результатів роботи неографічних лабораторій Рівненщини.

Як відомо, упродовж минулого століття український словниковий склад поповнився значною кількістю лексичних інновацій. Це стосується й поетичного словника, у складі якого виокремлюється значний за обсягом корпус АЛН. Лексикографічна фіксація авторських поетичних неолексем становить важливу наукову цінність із різних поглядів.

Із погляду теорії номінації лексикографований матеріал ілюструє можливість заповнення певних номінативних лакун у лексичній системі мови, сприяє поглибленому вивченню явища оказіональності, уможливорює прогнозування розвитку словникового складу мови через узуалізацію окремих новотворів. Так, сучасному носієві української мови важко навіть уявити, що в ХІХ – середині ХХ ст. не були загальновідомими і широко вживаними такі значеннево потужні щодо вираження особливостей національного менталітету українців лексеми, як **мрія** (М. Старицький), **страдниця** (І. Нечуй-Левицький), **юнка**, **вітровіння** (П. Тичина) та ін.

Із погляду деривації лексикографовані одиниці виявляють словотвірні потенції української мови, засвідчують перевагу одних словотворчих засобів над іншими. Приміром, наприкінці ХХ – на початку ХХІ ст. у поезії значно активізувалося використання загалом рідкісних і нетрадиційних для української деривації способів творення інновацій, зокрема: а) контамінації: *привидонечка* (І. Римарук), *нонсенсінтниця* (С. Либонь), *баракко* – від *бароко* + *барак*, *дракоко* – від *дракон* + *бароко* (М. Калько); б) зрощення власне українських слів із чужомовними лексичними вкрапленнями: *йоцемидаєс* – від *Йо!* [діалектне, вигук. – Г. В.] + *Це ми?* + *Да!* + *Yes!*, уживається в значенні ‘той, хто живе в складний перехідний час, коли змінюються моральні цінності, змішуються культури, мови різних народів’ (М. Стрельбицький); в) поєднання двох антропонімів у межах одного АЛН: *Віктореоля*, *Олевіктор* (В. Неборак) тощо.

Із психолінгвістичного погляду словники АЛН засвідчують мовно-естетичні пріоритети автора, специфіку його світобачення і світосприйняття. Наприклад, у поетичному лексиконі одного з найактивніших словотворців ХХ ст. М. Семенка засвідчено велику кількість інновацій, створених на основі прецедентних імен, як-от: *розметерлінчити* (від *Метерлінк*), *занадсонити* (від *Надсон*), *уайльдно* (від *Уайльд*), *оболесити* (від псевдоніма українського поета Олександра Олеся), *хвильвушка*, *хвильовенко* (від псевдоніма українського письменника і культурного діяча М. Хвильового) тощо.

Із мовно-історичного погляду словники АЛН актуалізують певні реалії, поняття в мовно-номінативному просторі соціуму на конкретному хронологічному зрізі. Так, поетичний лексикон минулого століття поповнився інноваціями, що є естетизованими презентантами реакції суспільства на значущі події в його житті; наприклад, чорнобильська трагедія вербалізувалася в АЛН різних частиномовних класів, як-от: *чорнобильно* (М. Карпенко), *чорнобіль* (С. Українець), *атоман* ‘людина, причетна до Чорнобильської катастрофи, яка допустила страшну трагедію’ (В. Омелянчук) [3, с. 300], *надчорнобильський* (М. Вівчарук), *зчорноблений* (І. Пащук) та ін. Окрім того, лексичні одиниці, представлені в словниках неологічної лексики, опосередковано відбивають ідеологію й філософію

поетичної мови певної епохи, унаочнюють еволюцію образних засобів поезії в історії літературної мови.

Із гуманітарного погляду лексикографія загалом та індивідуально-авторська неографія зосібна відіграють важливу соціокультурну роль в історії розвитку писемності й культури суспільства. Словники як жанр довідкової літератури презентують інтелектуальну еволюцію народу, його мовно-естетичний розвиток.

На сьогодні українська індивідуально-авторська неографія має значні здобутки (детальний аналіз їх подано у: 4; 6, с. 300–459; 14, с. 5–59). Найпершими спеціальними словниками авторської неологічної лексики були словники новотворів П. Тичини [9] і М. Рильського [13], укладені у 70-ті роки минулого століття Г. М. Колесником. У цих джерелах було описано 637 інновацій П. Тичини та 220 новотворів М. Рильського. Саме ці словники започаткували становлення української індивідуально-авторської неографії.

Значний сплеск в еволюції цього напрямку письменницької лексикографії припадає на 90-ті рр. ХХ – початок ХХІ ст., коли було опубліковано ряд найпоказовіших в аспекті досліджуваної проблеми лексикографічних праць. Зокрема в праці Н. М. Сологуб «Мовний портрет Яра Славутича» [16] було вміщено словник індивідуальних слововживань поета, що дав користувачеві загальне уявлення про особливості словотворення Яра Славутича.

Заслугує на увагу «Словник поетичної мови Василя Стуса. Рідковживані слова та індивідуально-авторські новотвори» Л. В. Оліфіренко [15]. Незважаючи на те, що в українській лексикографії вже є словники такого типу (словники мови творів Т. Шевченка, І. Франка, Лесі Українки та ін.), пропонується праця «оперує не всім лексичним фондом творів автора, а розглядає лише ті лексичні одиниці, що належать до т. зв. пасивного шару лексики сучасної української мови» [15, с. 3], зокрема АЛН, як характерну ознаку лірики письменника.

Аналізуючи стан лексикографічного опису АЛН упродовж 90-х – початку 2000-х рр., не можна не сказати про появу значної кількості словників та словопоказчиків АЛН, поданих у додатках до дисертаційних робіт. Утім, лише окремі праці супроводжувалися матеріалами, що розкривали теоретичні засади лексикографічного опису АЛН [8; 2; 21].

Спробуємо зробити певні узагальнення й висновки стосовно особливостей лексикографічного опису АЛН, поданих у додатках до дисертацій.

Із-поміж проаналізованих словників та словопоказчиків найбільша кількість АЛН зафіксована у працях В. В. Герман – 2 227 [7], О. О. Жижомі – 2 000 [8], О. М. Турчак – близько 1400 [20], Т. Г. Юрченко – близько 1000 [22]; меншими за кількісним обсягом є словники в працях А. А. Калетнік – близько 700 [10], Г. М. Вокальчук – близько 300 одиниць [5]. Така суттєва відмінність у кількісному складі описуваних АЛН зумовлена передусім об'єктом наукового дослідження і джерельною базою.

Особлива увага дослідників звертається на АЛН, засвідчені насамперед у мові поезії. Специфічна форма віршованого твору дає авторові змогу оперативно втілити в поезії (і частково в АЛН) власну реакцію на щонайменші зміни в житті соціуму та індивіда. До того ж опрацювати мову поетичного твору (вірша) зазвичай можна значно швидше, аніж мову прозового тексту (оповідання, повісті, роману). Відповідно досить мала кількість спеціальних словників і показчиків фіксує АЛН у мові художньої прози (напр.: 20).

Словників і показчиків, що фіксують АЛН у мові публіцистики та ЗМІ, також небагато, попри те, що у 90–2000-ні рр. інноваційні процеси в цій мовній сфері неабияк активізувалися, що й відзначили дослідники (праці Є. А. Карпіловської, О. А. Стишова, Ж. В. Колоїз, А. М. Нелюби та ін.).

Із-поміж проаналізованих лексикографічних джерел нам не трапилися словники АЛН, засвідчених у мові драматичних творів, через що вбачається необхідним подальше заповнення цієї лексикографічної «ніші». Матеріал для таких майбутніх досліджень, безумовно, є: драматичні твори сучасних авторів – О. Ірванця, Н. Нежданої та ін. – можуть слугувати джерелом для реалізації лексикографічних проектів у цьому напрямі.

Показово, що об'єктом лексикографічного опису є АЛН певних хронологічних зрізів. Найбільший інтерес для сучасних дослідників становлять АЛН письменників, чия творча діяльність припадає на «найгарячіші» періоди в житті українського суспільства (що зумовило й активну авторську словотворчість): 1) добу українізації (за термінологією І. І. Огієнка) – 20-ті – початок 30-х рр. ХХ ст.; 2) період шістдесятництва – 60–70-ті рр.; 3) період здобуття й становлення державної суверенності – 90–2000-ні роки.

Стосовно презентації в словнику АЛН одного, кількох чи багатьох авторів, то спостерігається тенденція до опрацювання дослідниками лексикону багатьох авторів. Основними критеріями відбору персоналій є такі: 1) хронологічний – опрацьовуються тексти письменників, творча діяльність яких припадає на певний обраний дослідником період; 2) ідейно-естетичний – до аналізу залучаються тексти авторів, що належали до одного літературного напрямку, угруповання, школи (напр., словник АЛН неокласиків) [10]. Порівняно менше лексикографічних джерел об'єктом опису мають АЛН одного автора – зазвичай це видатні постаті в історії української літератури: І. Драч [19]; П. Загребельний [22], В. Барка [1] та ін.

У процесі аналізу зазначених лексикографічних джерел виявилось, що в реєстрах АЛН поряд із оказіональними одиницями трапляються узуальні лексеми, а також розмовні, просторічні слова, діалектизми чи іншомовні запозичення. Наявність такого лексичного матеріалу у реєстрі інновацій свідчить про необхідність здійснення скрупульозної лексикографічної експертизи, що має на меті опрацювання дослідником максимальної кількості різножанрових словників задля уточнення реєстру власне авторських інновацій. Як відомо, саме лексикографічний критерій ідентифікації оказіонального слова (авторського чи неавторського) є одним із основних.

Проаналізований матеріал засвідчив, що АЛН описувалися загалом за такими лексикографічними параметрами, як алфавітний спосіб представлення; фіксація новотвору в традиційній для певної частини мови початковій формі; ілюстративний матеріал (нерідко – мікроконтекст); презентація в реєстрах АЛН переважно багатьох авторів; паспортизація АЛН.

Значно ширшого представлення в словниковій статті, присвяченій власне АЛН, у подальших неографічних проектах вимагають передусім такі лексикографічні параметри: 1) тлумачення значення АЛН; 2) фіксація їхньої частиномовної належності; 3) характеристика граматичних форм АЛН; 4) порівняльні аспекти опису АЛН, напр., порівняння АЛН із узуальними словами, фольклоризмами, АЛН інших авторів тощо – з метою виявлення й увиразнення типового й оригінального в структурі, семантиці, стилістичних особливостях лексикографованих АЛН та ін.

Отже, створення різноаспектних словників АЛН продовжує залишатися одним із актуальних завдань сучасної індивідуально-авторської неографії. Зважаючи на це, в Національному університеті «Острозька академія» з 2007 р. реалізується лексикографічний проект «Українська індивідуально-авторська неографія» (науковий керівник – проф. Г. М. Вокальчук). У межах проекту створено лексикографічну лабораторію «Острозький неограф», основним завданням якої є формування емпіричної бази для подальшого укладання академічного словника

АЛН в українській поезії XIX–XXI століть. 2009 р. університет підписав Угоду про наукову співпрацю в галузі неологічних досліджень з Інститутом української мови НАН України [18, с. 5–8]. З вересня 2010 р. при кафедрі української мови імені академіка К. Ф. Шульжука Рівненського державного гуманітарного університету розпочала свою діяльність неографічна лабораторія «NEOLEX-Рівне». На сьогодні діяльність обох лабораторій спрямована передусім на формування електронного ресурсу «Словника авторських лексичних новотворів в українській поезії XX століття», до реєстру якого має увійти не менше 10 000 одиниць (аналогічний словник, що містив понад 6300 АЛН, побачив світ 2004 року [1]), а також публікацію персональних словників видатних українських поетів. Зокрема конкретними здобутками лабораторій є 5 випусків збірників наукових праць (у тім числі неологічних словників) лексикографічної серії «Українська індивідуально-авторська неографія» [11; 13; 16; 17; 18].

Отже, попри значні здобутки, у галузі індивідуально-авторської неографії все ще залишаються певні лакуни, які накреслюють перед дослідниками привабливі наукові перспективи. Зокрема актуальною є лексикографічна робота в таких напрямках:

1) створення *словників неологічної лексики одного письменника* сприятиме глибшому проникненню в творчу лабораторію автора, розкриватиме особливості його мовно-поетичної картини світу, яка є невід'ємною складовою національної мовно-поетичної картини світу;

2) створення *порівняльних словників* неологічної лексики двох (кількох) письменників даватиме реальні можливості для зіставлення й порівняння різних аспектів словотворчої діяльності досліджуваних авторів, виявлення у їхніх мовно-поетичних картинах світу тих АЛН, що в специфічній формі відбивають індивідуальне й типове, конкретне й загальне;

3) укладання *тлумачних словників* АЛН даватиме неоціненний фактичний матеріал для подальших семантичних і семасіологічних студій;

4) створення *перекладних словників* АЛН сприятиме поглибленому, усвідомленому вивченню творчості українського письменника чужомовними адресатами (студентами, фахівцями та ін.), що є особливо значущим із культурологічного погляду;

5) укладання *словотворчих словників* АЛН даватиме розмаїтий матеріал для ілюстрації невичерпних дериваційних можливостей мови в процесі вивчення окремих розділів курсу сучасної української літературної мови у вищих та загальноосвітніх навчальних закладах;

6) створення *тематичних словників* АЛН у поезії XX ст. уможливить виявлення тих найвагоміших аспектів буття й еволюції народу впродовж зазначеного періоду, які знайшли в мовотворчості письменників своє мовно-естетичне відбиття й вербалізувались в оригінальних номінаціях, що засвідчують специфіку світобачення й світовідчуття креативної мовної особистості, актуальні (для окремої особистості і для соціуму загалом) й нестандартним чином вербалізовані фрагменти об'єктивної дійсності.

Бібліографічні посилання

1. **Адах Н. А.** Словник авторських лексичних новотворів Василя Барки // Адах Н. А. Авторські лексичні новотвори Василя Барки (семантико-дериваційний та лексикографічний аспекти) / Н. А. Адах; за ред. Г. М. Вокальчук. – Рівне : Вид-во Олега Зеня, 2007. – С. 52–131.

2. **Бондаренко А. І.** Показчик індивідуальних вживань лексики емотивного змісту в поетичних творах В. Стуса // Поетична мова В. Стуса (експресивна емотивного змісту) : дис. ... канд. філол. наук : 10.02.01 / А. І. Бондаренко. – К., 1996. – С. 177–210.
3. **Брігікова К. В.** Словник нових іменників – назв особи // Брігікова К. В. Узуальне та оказіональне в інноваціях сучасної української мови: тенденції оновлення лексико-словотвірної категорії назв особи : дис. ... канд. філол. наук : 10.02.01 / К. В. Брігікова. – Донецьк, 2007. – С. 230–303.
4. **Вокальчук Г. М.** Авторський неологізм в українській поезії ХХ століття (лексикографічний аспект) / за ред. А. П. Грищенка : [монографія] / Г. М. Вокальчук. – Рівне : Науково-видав. центр «Перспектива», 2004. – 524 с.
5. **Вокальчук Г. М.** Словник оказіональних назв осіб в українській поезії 20–30-х років ХХ століття // Оказіональна номінація осіб в українській поезії 20–30-х років ХХ століття : дис. ... канд. філол. наук : 10.02.02 / Г. М. Вокальчук. – К., 1991. – С. 253–283.
6. **Вокальчук Г. М.** Словотворчість українських поетів ХХ століття : [монографія] / Г. М. Вокальчук ; відп. ред. С. Я. Єрмоленко. – Острого : Нац. ун-т «Острозька академія», 2008. – 536 с.
7. **Герман В. В.** Індивідуально-авторські неологізми (оказіоналізми) в сучасній поезії (60–90-ті роки) : дис. ... канд. філол. наук : 10.02.01 / В. В. Герман. – К., 1999. – 307 с.
8. **Жижомо О. О.** Реєстр досліджуваних новотворів // Жижомо О. О. Індивідуально-авторські новотвори в поетичному дискурсі 80–90-х років ХХ століття : дис. ... канд. філол. наук : 10.02.01 / О. О. Жижомо. – Маріуполь, 2003. – С. 197–242.
9. **«З'являються нові слова у мові»** [упор. Г. М. Колесник] // Тичина П. Квітни, мово наша рідна! – К., 1971. – С. 95–171.
10. **Калетнік А. А.** Алфавітний словник неологізмів неокласиків // Калетнік А. А. Лінгвістичний статус неологізмів у неокласичному тексті : дис. ... канд. філол. наук : 10.02.01 / А. А. Калетнік. – Т. 2. – К., 2008. – С. 2–140.
11. **Київські неокласики: словотворчість** / [уклад. Н. В. Гаврилюк]; відп. ред. Г. М. Вокальчук. – Острого : НаУ «Острозька академія», 2009. – 216 с.
12. **Мовотворчість Павла Тичини** у дзеркалі третього тисячоліття: [зб. наук. праць]; відп. ред. Г. М. Вокальчук. – Острого : НаУ «Острозька академія», 2011. – 268 с.
13. **«Нове життя нового прагне слова»** // Рильський М. Як парость виноградної лози [упор. Г. М. Колесник]; відп. ред. І. К. Білодід. – К. : Наук. думка, 1973. – С. 227–260.
14. **Проблеми й перспективи авторської лексикографії.** «Регіональний» словник поетичних неолексем (Рівненщина) ; відп. ред. Г. М. Вокальчук. – Вид. 2-е, випр. і доп. – Острого : НаУ «Острозька академія», 2008. – 192 с.
15. **Словник поетичної мови Василя Стуса.** Рідковживані слова та індивідуально-авторські новотвори / [уклад. Л. В. Оліфіренко]. – К. : Абрис, 2003. – 90 с.
16. **Словничок індивідуальних слововживань Яра Славутича** // Сологуб Н. Мовний портрет Яра Славутича. – К. : Дніпро; Вінніпег : Українська Вільна Академія Наук, 1999. – С. 132–138.
17. **Словотворчість шістдесятників** : [зб. наук. праць] / В. Стус. І. Калинець. Г. Чубай. І. Світличний; відп. ред. Г. М. Вокальчук. – Острого : НаУ «Острозька академія», 2010. – 492 с.
18. **Словотворчість шістдесятників.** Ліна Костенко. Микола Вінграновський; відп. ред. Г. М. Вокальчук. – Острого : НаУ «Острозька академія», 2010. – 178 с.
19. **Тиха Л. Ю.** Словопоказчик метафор за ключовими лексемами // Тиха Л. Ю. Метафора в поетичному дискурсі Івана Драча : дис. ... канд. філол. наук : 10.02.01 / Л. Ю. Тиха. – Луцьк, 2007. – С. 176–222.
20. **Турчак О. М.** Показчик оказіоналізмів // Турчак О. М. Оказіоналізми в мові української преси 90-х років ХХ століття : дис. ... канд. філол. наук : 10.02.01 / О. М. Турчак. – Дн.: ДНУ, 2004. – С. 209–256.
21. **Шутова Л. І.** Словник епітетів поетичної мови 20–30-х років ХХ століття // Л. І. Шутова. Епітет в українській поезії 20–30-х років ХХ століття (структурно-семантичний і функціональний аспекти) : дис. ... канд. філол. наук : 10.02.01 / Л. І. Шутова. – Т. 2. – К., 2003. – 387 с.

22. **Юрченко Т. Г.** Показчик okazіоналізмів // Okazіоналізми у творчості Павла Загребельного: структурно-семантичний і стилістичний аспекти : дис. ... канд. філол. наук : 10.02.01 / Т. Г. Юрченко. – К., 2003. – С. 218–259.

Надійшла до редколегії 07.04.11

УДК 811.161.1'373.46

Т. Н. Высоцкая

Национальный горный университет (г. Днепропетровск)

ОНОМАСИОЛОГИЧЕСКИЕ МОДЕЛИ СУФФИКСАЛЬНЫХ НАИМЕНОВАНИЙ ТЕХНИЧЕСКИХ АРТЕФАКТОВ ГОРНОЙ ПРОМЫШЛЕННОСТИ

З точки зору когнітивної ономасіології розглянуто моноксемні терміни-найменування технічних артефактів гірничої промисловості; визначено основні моделі термінів та характер їх вмотивованості.

Ключові слова: найменування технічного артефакту, моноксемний термін, ономасіологічна ознака, ономасіологічний базис, ономасіологічна структура.

С точки зрения когнитивной ономасиологии рассмотрены моноксемные термины-наименования технических артефактов горной промышленности; определены основные модели терминов и характер их мотивированности.

Ключевые слова: наименование технического артефакта, моноксемный термин, ономасиологический признак, ономасиологический базис, ономасиологическая структура.

Mining industry artefacts monolexicemic nominations are studied from the cognitive onomasiological point of view; the main models of terms and the character of their motivation are stated.

Keywords: technical artefact nomination, monolexicemic term, onomasiological attribute, onomasiological basis, onomasiological structure.

Терміни-найменування технічних артефактів горної промисловості, як і обычные слова, образуются на базе существующих слов и корней общелитературной и специальной лексики. Среди терминов этой группы встречаются все структурные типы слов, которые характерны для русского языка: простые, производные и сложные слова. Изучение особенностей словообразования языка данной отрасли представляет несомненный интерес, так как правильное понимание закономерностей терминологического словообразования поможет осознать системную организацию исследуемой терминологии.

Цель настоящей статьи – дать ономасиологическую характеристику однословных терминов-наименований горной промышленности, а именно: показать, как соотносятся понятия, отраженные в семантике терминологических единиц, под какие категории подводится обозначаемое, установить характер мотивированности и показать понятийные механизмы образования наименования.

Достижение данной цели требует решения следующих конкретных практических задач: 1) определения ономасиологической структуры производного; 2) идентификации ономасиологического базиса и ономасиологического признака моноксемных суффиксальных наименований технических артефактов горной промышленности; 3) определения типа семантических отношений между ними.